

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/925/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208288
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214208288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej: H. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., B. 2, o zaplatenie 581,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 12. februára 2015 č. k. 13C/228/2014-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh žalobcu na zaplatenie sumy 581,64 eura spolu s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 581,64 eura 05. 12. 2013 do zaplatenia zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil zák. č. 258/2001 Z. z., ako aj § 5b ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná dňa 22. 06. 2008 a zástupca VÚB, a. s. dňa 28. 07. 2008 podpísali zmluvu č. 0024871011, podľa ktorej bol žalovanej schválený úverový rámec vo výške 9.000 Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať pevnou mesačnou splátkou po 300 Sk. Z výpisu z účtu žalovanej vyplynulo, že táto v období od 05. 08. 2008 do 31. 12. 2009 vyčerpala z účtu svojho veriteľa sumu 633,46 eura, z ktorej do 31. 12. 2009 uhradila sumu 179,43 eura. Od 01. 01. 2010 žalovaná vyčerpala sumu 27,95 eura a od 01. 01. 2010 do 25. 07. 2013 uhradila sumu 265 eur. Dňa 31. 01. 2011 veriteľ žalovanej zaťažil účet aj zmluvnou pokutou za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu vo výške 33,19 eura a od 12. 10. 2012 opakovane nákladmi z mandátnej správy pohľadávky. V dôsledku uvedených poplatkov, zmluvnej pokuty, nákladov a úrokov, debetné transakcie na účte žalovanej predstavujú od 01. 01. 2009 do 21. 08. 2013 sumu 731,49 eura, z ktorej však žalovaná čerpala len sumu 362,67 eura a v totožnom období uhradila veriteľovi 404,60 eura. Z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 04. 12. 2013 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, vyplynulo, že postupca postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanej vo výške 581,64 eura titulom zostatku istiny a 32,31 eura titulom zostatku poplatkov v súvislosti s variabilným symbolom 24871011 a s úverom vo výške 600 eur, pri prvom čerpaní 28. 07. 2008 s výškou splátky 20 eur, pri všetkých úhradách vo výške 444,44 eura. V danom prípade v zmluve č. 0024871011 z 28. 07. 2008 absentuje nielen údaj o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom ako podstatnej náležitosti úverovej zmluvy podľa § 3 ods. 6 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z., ale nie sú v nej uvedené ani podmienky, za ktorých môže byť zmluva zmenená, ani termíny splátok istiny a úrokov. Podľa § 4 ods. 4 zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže v danom prípade poplatky a úrok z úveru nie sú v zmluve uvedené,

veriteľovi na ne nevznikol nárok a úver čerpaný žalovanou je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi nevznikol ani nárok na zmluvnú pokutu za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu vo výške 33,19 eura z 31. 01. 2011, keď žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal existenciu písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute podľa všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanoveniach § 544 až § 545a Občianskeho zákonníka, ktorú Obchodný zákonník dopĺňa a modifikuje v ustanoveniach § 300 až § 302. Použitie zmluvnej pokuty si musia zmluvné strany výslovne dohodnúť, a to povinne v písomnej forme. Žalobca nepreukázal ani dôvodnosť nákladov z mandátnej správy pohľadávky vo výške 26,64 eura za obdobie od 12. 10. 2012 do 20. 08. 2013. Žalovaná od 01. 01. 2009 do 21. 08. 2013, v skutočnosti do 17. 05. 2010, čerpala sumu 362,67 eura, pričom v období od 01. 01. 2009 do 22. 09. 2012 veriteľovi uhradila sumu 404,60 eura. Z uvedeného vyplýva, že sumu bezúročného a bezpoplatkového úveru čerpaného od 01. 01. 2009 do 17. 05. 2010 žalovaná uhradila, keď žalobca nešpecifikoval, s úhradou ktorých dlžných splátok sa mala žalovaná dostať do omeškania. Súd v mene žalovanej vzniesol aj námietku premlčania, najmä keď žalovaná v období od 01. 01. 2009 do 22. 09. 2012 veriteľovi uhradila sumu 404,60 eura, avšak čerpala len sumu 362,67 eura. Návrh bol súdu doručený dňa 29. 04. 2014, a tak štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka pre úhradu dlžných splátok istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru, splatných pred 29. 04. 2010 v danom prípade uplynula do podania žalobného návrhu. Navyše, podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok mal žalobca nadobudnúť pohľadávku z úveru vo výške 600 eur so splátkami 20 eur s prvým čerpaním 28. 07. 2008, pričom v danom prípade bol žalovanej schválený úverový rámec 9.000 Sk (298,75 eura) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 eura). Žalobca súdu nepredložil žiaden dodatok k úverovej zmluve v súvislosti s tvrdou zmenou výšky úverového rámca na sumu 600 eur a zmenou výšky splátky na 20 eur mesačne. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu zamietol. S poukazom na uvedené súd potom nepovažoval návrh žalobcu za dôvodný, ani z časti príslušenstva v podobe úroku od 05. 12. 2013 do zaplatenia, aj v tejto časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keďže si ich náhradu podľa § 151 ods. 1 OSP neuplatnila.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovieť návrhu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie a nedostatočne zistený skutkový stav veci súdom prvého stupňa. V prvom rade namietal aplikovanie ust. § 5b ZoOS, ktoré nadobudlo účinnosť až dňa 01. 05. 2014. Je toho názoru, že aplikáciou uvedeného ustanovenia dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy SR a k porušeniu zákazu diskriminácie. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30. 04. 2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR ustanovenie § 5b, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania. Má za to, že priamym aplikovaním ust. § 5b súd porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecných záväzných predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. V konaní si uplatňuje svoj nárok žalobným návrhom dňa 29. 04. 2014, pričom ust. § 5b nadobudlo účinnosť až 01. 05. 2015, preto nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci. Navyše, má za to, že z rozsudku nie je zrejmé, odkedy súd určil začiatok plynutia premlčacej doby, preto je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie vo veci, keďže z neho nevyplyva, na základe čoho posúdil uplatnený nárok za premlčaný. Pokiaľ aj súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že obdobie od 01. 01. 2009 do 21. 08. 2013 žalovaná čerpala 362,67 eura a v rovnakom období uhradila 404,60 eura, nemá za to, že by predmetné skutočnosti odôvodňovali premlčanie nároku, keďže je zrejmé, že úhrady žalovanej sa zohľadňovali na skôr splatné splátky. Ďalej namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah a to aj napriek tomu, že jeden zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28. 04. 2011, rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo 4/2012 zo dňa 27. 03. 2013, ako aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov. Vzhľadom na uvedenú rozhodovaciu činnosť súdov je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, preto jeho nárok nie je možné považovať za premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 11. 09. 2010, t. z. ku dňu podania žalobného návrhu (29. 04. 2014) 4-ročná premlčacia doba neuplynula. Pokiaľ súd spochybňuje aktívnu legitimitáciu žalobcu z dôvodu rozdielných údajov uvádzaných v úverovej zmluve a v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok, k tomu

uvádza, že v danom prípade sú v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok uvádzané správne údaje týkajúce sa úverovej zmluvy č. 24871011. Rozdielnosť údajov vo výške poskytnutého úverového rámca a v sume mesačnej splátky je spôsobená tým, že žalovaná počas trvania zmluvy požiadala o zvýšenie úverového rámca, čím došlo aj k zvýšeniu mesačnej splátky. Uvedené skutočnosti vyplývajú z dokladu označeného ako Návratka, ktorú žalovaná podpísala dňa 12. 10. 2009.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania pri splnení si povinností uložených mu ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Žalobca si žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 29. 04. 2014 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 581,64 eura s ročným úrokom z omeškania 8,25% zo sumy 581,64 eura od 05. 12. 2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04. 12. 2013 medzi postupcom a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu voči žalovanej. Dňa 28. 07. 2008 bola uzatvorená zmluva č. 24871011, ktorou sa žalovaná zaviazala poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach splácať riadne a včas. Žalovaná si túto zmluvnú povinnosť nesplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhovala sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej sume 613,95 eura. Položku poplatky z postúpenia pohľadávky vo výške 32,31 eura si žalobca v konaní neuplatňuje. K žalobe pripojil Žiadosť o aktiváciu BANKOMATKY TRIANGEL, č. zmluvy: 0024871011, podľa ktorej bol žalovanej schválený hotovostný limit 9.000 Sk s pevnou mesačnou splátkou 300 Sk. Žiadosť bola žalovanou podpísaná dňa 22. 06. 2008 a zo strany pôvodného veriteľa dňa 28. 07. 2008. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok medzi EOS KSI Slovensko, s. r. o. a Všeobecnou úverovou bankou, a. s. zo dňa 04. 12. 2013 vyplynulo, že bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 600 eur, dátum prvého čerpania 28. 07. 2008, úrok 22,80 eur, výška splátky 20 eur, úhrada zo strany žalovanej 444,44 eura a dátum zosplatenia je uvedený deň 09. 10. 2010. Zostatok istina je vyčíslená na sumu 581,64 eura a poplatky na 32,31 eura. Na výzvu súdu žalobca upresnil (č. I. 36), že dňa 28. 07. 2008 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovanou žiadosť o aktiváciu Bankomatky Triangel (ďalej len zmluva), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 298,75 eura (9.000 Sk) a žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou mesačných pravidelných splátok vo výške 9,96 eura (300 Sk). Z pripojeného výpisu z pôžičkovej karty je zrejmé, že žalovaná z úverového rámca čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 661,42 eura a v zmysle obchodných podmienok pre vydanie karty a používané kariet boli žalovanej vyúčtované poplatky v celkovej výške 201,17 eura a úrok vo výške 195,79 eura. Žalovaná vykonala úhrady v celkovej výške 444,43 eura. Rozdiel debetných a kreditných operácií predstavuje žalovanú sumu vo výške 613,95 eura, z ktorej si žalobca položku poplatky postúpenej pohľadávky vo výške 32,31 eura neuplatňuje. Žalovaná suma tak predstavuje 581,64 eura. Na ďalšiu výzvu súdu žalobca súdu oznámil (č. I. 48), že na základe zmluvy zo dňa 28. 07. 2008 bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 298,75 eura (9.000 Sk) s mesačnou splátkou 9,96 eura (300 Sk), avšak v priebehu trvania zmluvy bol úverový rámec žalovanej zvýšený na sumu 600 eur s mesačnou splátkou 20 eur.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 5b odsek 1 zák. č. 250/2007 Z. z. vzniesol v mene žalovanej námietku premlčania uplatneného nároku, keď mal za to, že žalobca nešpecifikoval, z úhrad ktorých dlžných splátok sa mala do omeškania, preto s prihliadnutím na námietku premlčania, ako aj na skutočnosť, že v období od 01. 01. 2009 do 22. 09. 2012 veriteľovi uhradila sumu 404,60 eura, avšak čerpala len sumu 362,67 eura a návrh bol doručený dňa 29. 04. 2014, považoval nárok žalobcu pre úhradu dlžných splátok istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru splatných pred 29. 04. 2010 za premlčaný.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovanej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo v konaní k vadám, ktoré môžu mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa pri svojom rozhodnutí vychádzal i odvolací súd. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru, že

nárok žalobcu je premlčaný, odvolací súd sa s týmto jeho záverom stotožňuje, aj keď podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa nesprávne určil deň počiatku plynutia premlčacej doby. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, avšak na danú vec aplikoval napokon 4-ročnú premlčaciu dobu podľa § 397 Obchodného zákonníka. V danom prípade na základe žiadosti o aktiváciu Bankomatky Triangel boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky podľa schváleného hotovostného limitu. Žalobca považuje tento vzťah za zmluvu o úvere podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, teda za tzv. absolútny obchod. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj keby zmluva medzi pôvodným veriteľom a žalovanou mala charakter absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné, vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené nielen v aplikačnej praxi súdov, ale jej riešenie odobril aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení pod sp. zn. IÚS 402/2013, v ktorom konštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Uzavretý zmluvný vzťah v júli 2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bolo potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako vzťah spotrebiteľský, aj keď ust. § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, ktoré právne vzťahy z absolútnych obchodov sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Z ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k rozdeleniu obchodno-právnych vzťahov aj na ďalšiu kategóriu, ktoré nepredstavujú vzťahy medzi podnikateľom (ako dodávateľom) a spotrebiteľom. Spotrebiteľskou zmluvou je pritom akákoľvek súkromno-právna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. S účinnosťou 01. 01. 2008 bolo nahradené pôvodné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka novým znením, a preto je potrebné na zmluvný vzťah účastníkov konania hľadieť ako na vzťah spotrebiteľského charakteru a aplikovať naň ustanovenie Občianskeho zákonníka vrátane právneho inštitútu premlčania. Keďže z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok medzi EOS KSI Slovensko, s. r. o. a Všeobecnou úverovou bankou, a. s. zo dňa 04. 12. 2013 vyplynulo, že dátum zosplatnenia pohľadávky žalovanej, ktorá si svoj záväzok riadne a včas neplnila, došlo 10. 09. 2010, odvolací súd je toho názoru, že nasledujúcim dňom, t. j. 11. 09. 2010 si žalobca mohol svoj nárok po prvýkrát uplatniť na súde. K rovnakému tvrdeniu počiatku premlčacej doby došiel aj žalobca vo svojom odvolaní, keď zhodne tvrdí, že premlčacia doba začala plynúť dňa 11. 09. 2010. Keďže 3-ročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka uplynula 11. 09. 2013 a žalobu žalobca podal na súde prvého stupňa dňa 29. 04. 2014, záver súdu prvého stupňa o tom, že nárok žalobcu je premlčaný, je správny, i keď stanovil počiatok premlčania, ako aj 4-ročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka nesprávne.

Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu spočívajúcu v porušení rovnosti účastníkov konania, keď súd prvého stupňa uplatnil § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. a za žalovanú vzniesol námietku premlčania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že s účinnosťou od 01. 05. 2014 bolo do zák. č. 250/2007 Z. z. zavedené ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslobodenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktorý bráni uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby na to bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Predmetné ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. tak zakotvilo súdu povinnosť konania, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi prihliadať na premlčanie nároku ex offio, teda z úradnej povinnosti. Keďže zákon č. 250/2007 Z. z. má procesnú povahu a absentujú u neho prechodné ustanovenia, platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Vzhľadom na to súd prvého stupňa správne aplikoval v konaní ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. a to aj v konaniach, ktoré začali pred 01. 05. 2014. (Rovnaký názor zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 30. 05. 2016 2MCdo 5/2015).

Pokiaľ žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, najmä v stanovení počiatku premlčacej doby, s ktorým nesúhlasil ani odvolací súd, keď počiatok premlčania stanovil nasledujúci deň po zosplatnení nároku žalobcu, mal však za to, že ani táto skutočnosť nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a na záver oboch súdov o tom, že nárok žalobcu je premlčaný.

Z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní náhradu tohto konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.